

[Nyboe Andersen.]

lingsbalancen, som det vil få at stå uden for EF sammenlignet med at være medlem. På det grundlag ræsonnerer man så i almindelige vendinger om konsekvenserne for den økonomiske udvikling, men man indlader sig ikke på et regnestykke, der går ud på, at forskellen mellem de to situationer på nationalproduktet kun vil være 0,6 pct. i 1978, altså det tal, som misbruges i agitationen til at sige, at vi inden for EF vil nå et givet velstandsniveau i julen 1977, men udenfor må vente til påsken 1978. Jeg har ikke set nogen beregning fra tilhænger-side eller fra neutrale eksperter, som muligvis er et misbrug af den art. Jeg er da tilfreds med hr. Aukens indrømmelse af, at den slags beregninger måske ikke er ret meget bevendt, og går ud fra, at den erkendelse også vil sætte sig spor i den fremtidige debat.

Dernæst siger hr. Auken, at selve den analysemetode, som anvendes i den nævnte pjece, er den samme som den, der er blevet brugt i den borgerlige regerings perspektivplanredegørelse, og det er da teknisk set rigtigt. Men formålet er jo unægtelig et andet. Perspektivplanredegørelsen påstår ikke, at nationalproduktet vil have en bestemt størrelse i 1978 under den ene eller den anden forudsætning, men det, man gør, er, at man simpelt hen sammenstiller nogle udviklingslinjer med det formål at påvise, at det vil føre til en meget alvorlig uligevægt i samfundsøkonomien, hvis der ikke sker en afgørende ændring i disse udviklingslinjer.

Hvad pjecen derimod gør er, at den bygger på den forudsætning, at disse alvorlige problemer, som vi står over for, kan løses lige godt, uanset om Danmark er med i EF eller om Danmark står uden for EF, løses lige godt uanset de forskelle, der i de to situationer vil være på betalingsbalancen.

Hr. Auken gentog mindretallets argumenter for, at industrien skulle få en bedre stilling i et frihandelsområde end ved medlemskab af EF. Udenrigsøkonomiministeren har været inde på disse betragtninger. Jeg vil kort sige, at når hr. Auken herunder bl. a. fremhævede, at mulighederne for at føre en selvstændig erhvervspolitik ville være meget større under en frihandelsaftale end ved et medlemskab, må jeg gentage, hvad jeg sagde i mit første indlæg, at jeg synes, at

modstanderne meget omhyggeligt bør læse den svenske aftale med EF, for så må det stå dem klart, at i den aftale er der faktisk indbygget en lang række bindinger for svensk erhvervspolitik, bindinger, der går ud på at hindre, at man ved politiske foranstaltninger kommer til at fordreje konkurrencevilkårene i samhandelen med EF, og det er jo da bindinger, der i særlig grad må komme til at virke konkurrencefordrejende over for en politik af den art, som jeg kunne tænke mig at hr. Auken er tilhænger af, en selektiv politik, der udpeger ganske bestemte brancher eller ganske bestemte virksomheder som dem, staten i særlig grad skal støtte. Det er en illusion at tro, at man kan slippe for bindinger af den art ved en frihandelsaftale.

Hr. Auken var også inde på spørgsmålet om svenske virksomheders interesse i at flytte til Danmark, også et problem, som udenrigsøkonomiministeren har talt om her i eftermiddag. Hr. Auken stillede sig noget tvivlende over for de oplysninger, jeg gav om, at der var 46 svenske virksomheder, der havde rettet henvendelse alene til erhvervschefen i Frederikshavn, og anførte, at handelsministeriet kun var bekendt med 2 ansøgninger fra Sverige. Nu vil jeg gerne sige, at dette tal 46 har jeg fået bekræftet ved personlig samtale med erhvervschef Henningsen fra Frederikshavn, og det er virksomheder fra mange forskellige brancher, et overordentlig bredt udsnit af svensk industri. Der er nogle af dem, der har reserveret jord til et eventuelt kommende byggeri, men det store flertal afventer naturligt nok folkeafstemningen, før de tager konkrete skridt.

Jeg kan tilføje, at fra Nordjyllands erhvervsråd har jeg fået oplyst, at man for hele Nordjylland har ca. 100 svenske henvendelser. Der er også henvendelser, men i mindre antal, til Vestjyllands og Sydjyllands erhvervsråd. Jeg kan desværre ikke hjælpe eller trøste hr. Erenbjerg med hensyn til Lolland-Falster; derfra har jeg ingen oplysninger.

Det forholder sig naturligvis, som udenrigsøkonomiministeren sagde, at den omstændighed, at handelsministeriet kun har kendskab til et par sådanne ansøgninger, skyldes, at handelsministeriet først kommer